

5.000 veus juntes per la llengua

La sisena Diada, organitzada per l'Obra Cultural Balear sota el lema "Junts per la Llengua", aplegà unes cinc mil persones, entre les quals hi havia el president Francesc Antich i no pocs consellers, per reclamar més mesures normalitzadores.

L'Obra Cultural Balear considera l'èxit de la Diada "el primer avís" al Govern balear. A sota, Antoni Mir durant la seva intervenció, en què va demanar més atenció a la llengua catalana per redreçar el seu procés de substitució a mans del castellà.

JOAN CELIÀ

La famosa i mediàtica escriptora Maria de la Pau Janer va ser l'encarregada de llegir el manifest reivindicatiu que ajuntà unes 5.000 persones, el dia 20 de maig, a ses Voltes (antic quarter de les murades de Palma, al peu de la Seu): "Apel·lam a la responsabilitat de tots i en primer lloc dels qui tenen el mandat legal de vetllar per l'idioma: les institucions i el govern de les Illes Balears, que han de liderar el projecte, als quals demanem més decisió i que actuïn sense por. No ens conformem amb allò que s'ha fet fins ara". Acabada

la lectura del manifest, els milers d'assistents esclafiren un gran aplaudiment, mentre els voluntaris de l'organització aixecaven, entre el públic, desset enormes lletres que, en ordre, formaven l'eslògan reivindicatiu de la jornada: "Junts per la Llengua".

Entre els qui aplaudien l'acte organitzat per l'OCB, en primera fila davant el cadafal, hi havia el president Francesc Antich (PSIB), el vice-president Pere Sampol (PSM), i els consellers Eberhard Grosske (EU), Margalida Rosselló (Els Verds), Damià Pons (PSM)... i a prop d'ells representants d'UM, com el regidor de Palma Ferran Trujillo. Una bona part dels assistents demanaven "que l'heu vista?", referint-se a la presidenta del Consell de Mallorca i d'UM, Maria Antònia Munar. Però, no hi era. Contràriament a l'any passat, en aquesta ocasió no va fer-hi acte de presència. Tot i l'absència de Munar, la imatge política del dia era clara. Els mateixos que fa un any es manifestaven "contra" el govern de Jaume Matas i llançaven el repte que junts podien capgirar la realitat política balear i, conseqüentment, també la realitat de la política lingüística, es mantenien oficialment, formalment, socialment, junts.

El problema, és clar, era que l'essència reivindicativa de la jornada anava adreçada a la màxima institució balear, quan una bona part dels seus dirigents eren presents a la manifestació. Com es podia entendre aquesta aparent contradicció? Tant Antich, com Sampol, com tots els altres membres del govern anunciaren que comprenien i compartien les reivindicacions, que per això eren allà, i que des del govern farien tots els possibles perquè el català no continuï reculant a les Balears.

Tres dies després de la Diada, l'OCB emetia un comunicat valoratiu de la diada, en el qual ponderava que "l'èxit de partici-

pació demostra que la gent exigeix actuacions més decidides en favor de la llengua catalana", i que calia entendre aquesta sisena diada (la primera fou la del 1995 i cada any s'ha convocat, amb un seguiment desigual, però amb una mitjana molt elevada de participació popular) com "el primer avís al Govern de Progrés i a la resta d'institucions". Per manifestar amb més efectivitat a les institucions allò que l'Obra Cultural considera unes "imprescindibles mesures de xoc" per intentar de redreçar la situació lingüística, el president de l'entitat, Antoni Mir, ja ha demanat audiència oficial al president del govern, Francesc Antich, a la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, a la delegada del govern (del PP, que assistí a títol personal, com fa cada any, a la diada), Catalina Cirer, al batlle de Palma, Joan Fageda (també del PP, però que mai no assisteix a actes d'aquestes característiques) i a uns quants batlles més de l'arxipèlag.

Les mesures a les quals es refereix l'OCB i que recull l'esperit del manifest reivindicatiu, són de diversa mena: l'àmbit educatiu (en què el conseller Damià Pons ja fa una feina elogiada gairebé per tothom), però sense deixar actuacions de profunditat en àmbits socials

JOAN CELIA

JOAN CELIA

més extensos. Efectivament, segons les dades que té l'OCB (en bona part provinents d'estudis del sociolingüista, ara director general de Política Lingüística del govern, el professor universitari Joan Melià), el problema principal en què es troba l'idioma és un veritable procés de substitució degut a la creixent pressió immigratòria. Aquest fenomen ha fet que en manco d'una dècada (1991-1997) la població balear hagi augmentat aproximadament un 12%, fins a arribar als 800.000 habitants de dret. Això, després que a la dècada dels 80 (i a les dues anteriors també) ja hi hagués una immigració considerable. Sense mesures de xoc perquè els emigrants exercixin el dret d'integració lingüística, pensa l'OCB, serà inevitable que la societat catalanoparlant de Balears arribi, ja hi va arribant, a un punt d'arraconament, en què l'exercici de la quotidianitat esdevindrà molt difícil. Així posen com a exemple els móns econòmic (castellanitzat pràcticament del tot), mediàtic... i social, on entre els joves el castellà avança com a llengua vehicular.

Una panoràmica de la manifestació. A sota, i d'esquerra a dreta, Antoni Mir, Maria de la Pau Janer i M. Vicens, en un altre instant de la jornada reivindicativa.

Miquel Payeras